

vens § 15 e, bemyndige de statslige eller de kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter loven. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Det er tanken ved udlægningsbekendtgørelse enten at udlægge kompetencen til at træffe afgørelse efter de nævnte bestemmelser til den skatteansættende myndighed eller til Told- og Skattestyrelsen. Hvis kompetencen udlægges til skatteansættende myndighed, og er denne myndighed en told- og skatteregion eller en kommune, skal afgørelsen kunne påklages til Told- og Skattestyrelsen, men ikke til anden administrativ myndighed.

Til nr. 21

Det må anses som en fordel for såvel selskabsdeltagerne i det indskydende selskab som skattemyndighederne, at få anskaffessummen for de aktier i det eller de modtagende selskaber, som selskabsdeltagerne modtager i forbindelse med spaltningen, fastlagt så hurtigt som muligt efter spaltningen, fremfor at udskyde fastlæggelsen til salgssituationen, hvor det, alt efter den forløbne periodes længde, kan være forbundet med vanskeligheder at opgøre salgssummen. Det foreslås derfor, at selskabsdeltagerne i det indskydende selskab sammen med selvangivelsen for det indkomstår, hvor en spaltning er gennemført, skal indsende en opgørelse af anskaffessummen for de aktier i det eller de modtagende selskaber, som selskabsdeltagerne har modtaget i forbindelse med spaltningen, og at anskaffessummen skal lignedes af skattemyndigheden.

Til nr. 22

Fusionsskattelovens § 15 b, stk. 5, der bliver stk. 6, finder anvendelse ved spaltning af et selskab, der er hjemmehørende i udlandet, og selskaberne ikke beskattes efter reglerne i § 15 b, stk. 1. Efter den *gældende affattelse* af § 15 b, stk. 5, kan Ligningsrådet tillade, at bestemmelserne i stk. 4, 2.-14. pkt., om skattemæssig succession på aktionærsiden finder tilsvarende anvendelse. Ligningsrådet kan fastsætte vilkår for tilladelsen.

Kompetencen til at træffe afgørelse efter § 15 b, stk. 5, var tidligere tillagt skatteministeren og udlagt til den kommunale skattemyndighed med rekurs til den stedlige told- og skatteregion. Ved lov nr. 487 af 12. juni 1996 (International samsbeskatning) blev kompetencen tillagt Ligningsrådet, idet Ligningsrådet

havde kompetencen til at tillade spaltning af udenlandske selskaber, jf. fusionsskattelovens § 15 a, stk. 1.

I konsekvens af, at kompetencen til at give tilladelse til spaltning foreslås overført fra Ligningsrådet til skatteministeren, jf. ændringen under nr. 16, *foreslås* at kompetencen til at træffe afgørelse efter § 15 b, stk. 5, atter tillægges skatteministeren. Skatteministeren kan, jf. fusionsskattelovens § 15 e, bemyndige de statslige eller de kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter loven. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Det er tanken ved udlægningsbekendtgørelse enten at udlægge kompetencen til at træffe afgørelse efter den nævnte bestemmelse til told- og skatteregionerne eller Told- og Skattestyrelsen. Hvis kompetencen udlægges til told- og skatteregionerne, og anmodningen ikke kan imødekommes, eller der skal stilles vilkår, skal sagen – med begrundet indstilling – indsendes til Told og Skattestyrelsen til afgørelse.

Til nr. 25 og 26

Ved tilførsel af aktiver skal sikkerhedsfondshenlæggelser som omhandlet i selskabsskattelovens § 13 C, stk. 1, som udgangspunkt fordeles efter forholdet mellem de overførte forsikringer og den samlede forsikringsbestand på tilførselstidspunktet. Fusionsskattelovens § 15 d, stk. 2, 5. pkt., og stk. 3, 5. pkt., indeholder bemyndigelser til Ligningsrådet til at fastsætte en anden fordeling. Bestemmelserne er parallelle med bestemmelserne i § 15 b, stk. 1, 7. pkt., og stk. 2, 7. pkt., jf. ændringerne under nr. 19 og 20.

Det foreslås, at kompetencen i henhold til de nævnte bestemmelser overføres fra Ligningsrådet til skatteministeren. Skatteministeren kan, jf. fusionsskattelovens § 15 e, bemyndige de statslige eller de kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter loven. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Det er tanken ved udlægningsbekendtgørelse enten at udlægge kompetencen til den skatteansættende myndighed eller Told- og Skattestyrelsen. Hvis kompetencen udlægges til den skatteansættende myndighed, og hvis denne myndighed er en told- og skatteregion eller en kommune, skal afgørelsen kunne påklages til Told- og Skattestyrelsen, men ikke til anden administrativ myndighed.